

Lönnberga

Aspelands hälsagen.

Det var en gång för mycket länge. Tid tillbaka före
den skulle vara säkrat med en silverkamman i en källa.
Det berättas om hur två personer begiut sig till den
samma källan en mild sommaratt för att fiska upp
silverkamman. Fullkomlig tystnad skulle iakttagas
om den skulle bli synlig; i annat fall stack någon
upp huvudet med föjruvssan i en icke långt
därifrån förbiflytande älv. Tågnet berättar
att då de båda lycksockarna fått upp silverkamman
föll vattentår, gick den ene av dem se en
bruna dragande ett halmlass ute på älven,
och ropade då till kamraten, varvid resultatet
blev att kamman gick, och därefter har ej
någon lyckats få upp silverkamman.

Min hembygd.

Högt upp på småländska höglandet i en
grutlig trakt, av Stalmar län, ligger Lönnberga
looken belägen. Ungefär 3 kilom. från Lönnberga
station ligger Lönnberga kyrka inbäddad bland
berg, väldiga lönnar, askar och granar, i en fri,
hög sluttning, samt endast skild från kyrkan

(91)

2.
genom en lövrik ång ligger det orovligt vackert
belagda kyrkohuset stället Silverhult. Nord
om kyrkan ligger en mycket hög höjd "Bäck-
falls kulle" kallad, där fortom, i nolliga tiden
vårdkasas sädes, då fara var ä färd. Vid kullens
fot finnes en grotta i berget, där det påstås
att Nils Backe stiftats till sig gömd under
sina ströpartier i de Småländska skogarna.
Strax söder om kyrkan på en vacker
ängskulle synes ännu grundläggningen
till ett litet reumat präkappel, som där uppe
förs troligen ^{på 1200-talet}, och där man ännu
tycker sig se en gammal reumaten med
morsbelevens slinga. Skilt från kyrkan
genom några lövskogsbeklädda ångar
ligger Ingelstorp by inbäddad mellan
åkrar och ångar. - På sydvästra sidan
om Ingelstorp ligger den lilla lilla sjön
"Lunden" med sina branta och stilska
stränder.

Ingelstorp den 3.5.1919.

Oscar Larssonson.